

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Urtos/3/2017
Identifikačné číslo spisu:	8015000014
Dátum vydania rozhodnutia:	05.04.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:8015000014.4

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 5. apríla 2017 v Bratislave, v trestnej veci odsúdeného N. Y., rod. B., po právoplatnom rozhodnutí podľa zákona č. 549/2011 Z.z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii, v konaní o spoločnom spôsobe výkonu postupne uložených trestov, o sťažnosti tohto odsúdeného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 25. októbra 2016, sp. zn. 2 Ntc 5/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného N. Y., rod. B. sa z a m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove na neverejnom zasadnutí uznesením z 25. októbra 2016, sp. zn. 2 Ntc 5/2016, na návrh riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov z 18. februára 2016, podľa § 407 ods. 3 Tr. por. určil u odsúdeného N. Y., nar. XX.XX.XXXX vo D. T. U., trvale bytom G. č. XX, okr. S., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby v Leopoldove, spoločný spôsob výkonu postupne uložených trestov:

- rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 10 T 14/2008, z 12.05.2010 pre prečin krádeže podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. za čo mu bol uložený podľa § 212 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. pre výkon trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 44 Tr. zák. bolo upustené od uloženia súhrnného trestu pre skutok uvedený v bode 2/ rozsudku kvalifikovaný ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., keďže uložený trest odňatia slobody trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 1 T 206/2006, z 10.10.2006 v trvaní 7 mesiacov, výkon ktorého bol podmienečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 roka a tiež trest prepadnutia vecí, je dostačujúci. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť 13.10.2010.

Dňa 2.9.2010 Okresný súd Košice I pod sp. zn. 5 Pp 166/2010, rozhodol tak, že podľa § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. ods. N. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F., G. XXX, okr. H., Česká republika, podmienčne prepustil z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 10 T 14/2008, z 12.05.2010. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. na nevykonaný zvyšok trestu odňatia slobody určil skúšobnú dobu v trvaní 1 roka.

Uznesením Okresného súdu Košice I z 23.05.2012, sp. zn. 5 Pp 166/2010, bolo rozhodnuté podľa § 68 ods. 2 Tr. zák., že odsúdený N. Y., nar. XX.XX.XXXX., zvyšok trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 10 T 14/2008, z 12.05.2010, z ktorého bol podmienčne prepustený 02.09.2008 (správne mal byť uvedený rok 2010, ide o zrejmú písársku chybu), v trvaní 1 mesiaca a 23 dní vykoná so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 12.06.2012,

- rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 2 Ntc 14/2015, z 05.08.2015, ktorým podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z.z. o uznaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii, na území Slovenskej republiky uznáva a vykoná rozsudok Okresného súdu Rokycany, Česká republika, sp. zn. 1 T 98/2012, z 11.03.2013, ktorým bol občan Slovenskej republiky N. Y., nar. XX.XX.XXXX vo D. T. U., štátny občan Slovenskej republiky, trvale bytom G. č. XX, Slovenská republika, v Českej republike bytom W. č. XXX, I., okr. M., uznaný vinným zo zločinu týrania osoby žijúcej v spoločnom obydli podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. d/ Tr. zákonníka Českej republiky a zločinu znásilnenia podľa § 185 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákonníka Českej republiky. Za to mu bol uložený podľa § 199 ods. 2 Tr. zákonníka Českej republiky trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov a 6 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený podľa § 56 ods. 2 písm. c/ Tr. zákonníka Českej republiky do väznice s ostrahou. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. odsúdeného krajský súd pre účely výkonu trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3 Urto 5/2015, zo 04.11.2015, ktorým podľa § 518 ods. 4 Tr. por. bol zrušený rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 2 Ntc 14/2015, z 05.08.2015 a podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z.z. o uznaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii, sa uznáva a vykoná rozsudok Okresného súdu Rokycany Česká republika, sp. zn. 1 T 98/2012, z 11.03.2013 a rozsudok Krajského súdu v Plzni, Česká republika, sp. zn. 8 To 162/2013, z 29.05.2013, ktorým bol odsúdený N. Y., rod. B., nar. XX.XX.XXXX vo D. T. U., trvale bytom G. č. XX, Slovenská republika, štátny občan Slovenskej republiky, uznaný vinným zo spáchania zločinu týrania osoby žijúcej v spoločnom obydli podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zákonníka Českej republiky a odsúdený podľa § 199 ods. 2 Tr. zákonníka Českej republiky, na trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov, pričom na výkon tohto trestu bol podľa § 56 ods. 2 písm. c/ Tr. zákonníka Českej republiky zaradený do väznice s ostrahou.

Podľa § 517 ods. 2 Tr. por. a § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. odsúdený N. Y. bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia

tak, že bude vykonávať vyššie uložené tresty v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Uznesenie krajského súdu bolo doručené prokurátorovi 4. novembra 2016 a odsúdenému 10. novembra 2016. Dňa 11. novembra 2016 proti tomuto uzneseniu podal odsúdený N. Y. sťažnosť, v ktorej vytkol súdu, že toto rozhodnutie sa v odôvodnení neopiera o pravdivé a aktuálne skutočnosti a je postavené na starých a k dnešnému dňu (10.11.2016) skreslených podkladoch. Postupované je protizákonne v zmysle § 21 ods. 1, ods. 2, ods. 3 zákona č. 549/2011 Z.z. Nebolo mu umožnené vyjadriť sa k prejednávanej veci, úmyselne mu bolo bránené v obhajobe a v predložení dôkazov, ktoré mohli zmeniť rozhodnutie súdu. Krajský súd bez ohľadu na porušenie zákona a úmyselné prietahy používa zo zákona iba čiastočné a neúplné odseky. Podľa zákona č. 549/2011 Z.z. nesmie byť zhoršený výkon trestu oproti podmienkam, v ktorých ho doposiaľ vykonával, čím došlo k porušeniu ustanovení § 7 ods. 1, ods. 3, ods. 4, § 13 ods. 1, § 15, § 17, § 21 tohto zákona. Postupom krajského súdu bolo vystavené hodnotenie, od ktorého uplynula doba cca 8 mesiacov, a preto je nepoužiteľné, napriek tomu súd si nové

nevyžiadal a súdna moc toto pochybenie zakrýva. Vzhľadom k doterajšiemu prístupu štátnych orgánov v tejto veci, má za to, že jeho sťažnosť bude zamietnutá. Žiada o okamžité zaslanie uznesenia potrebné pre právne úkony žaloby.

Sťažnosť odsúdeného bola 25. novembra 2016 na vedomie zaslaná Krajskej prokuratúre v Prešove, ktorá sa k nej doposiaľ nevyjadrila.

Sťažnosť spolu so spismi Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 2 Ntc 14/2015, 2 Ntc 5/2016, a Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 10 T 14/2008, bola sťažnostnému súdu predložená 17. marca 2017.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) na podklade včas podanej sťažnosti a predložených spisov v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia a konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z.z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z.z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej iba zákon č. 549/2011 Z.z.) súd, ktorý rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia, je oprávnený prijať všetky následné rozhodnutia spojené s výkonom trestnej sankcie vrátane podmieneného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 12 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z.z. na konanie o uznaní a výkone rozhodnutia je príslušný krajský súd, v ktorého obvode má odsúdený obvyklý pobyt Podľa odseku 2 tohto ustanovenia súd príslušný podľa odseku 1 rozhoduje o všetkých súvisiacich otázkach vykonávacieho konania.

Krajský súd v Prešove (ďalej len krajský súd) rozsudkom z 5. augusta 2015, sp. zn. 2 Ntc 14/2015, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd alebo sťažnostný súd) zo 4. novembra 2015, sp. zn. 3 Urto 5/2015, podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z.z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii uznal a nariadil výkon rozsudku Okresného súdu Rokycany ČR, sp. zn. 1 T 98/2012, z 11. marca 2013 a rozsudok Krajského súdu v Plzni ČR, sp. zn. 8 To 162/2013, z 29. mája 2013, ktorými bol N. Y., rod. B., štátny občan Slovenskej republiky uznaný vinným zo zločinu týrania osoby žijúcej v spoločnom obydli podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. d/Tr. zákonníka Českej republiky, na tom skutkovom základe ako je uvedený v citovaných rozsudkoch, za čo mu bol podľa § 199 ods. 2 Tr. zákonníka ČR uložený na trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov so zaradením jeho výkonu podľa § 56 ods. 2 písm. c/ Tr. zákonníka ČR do väznice s ostrahou. Podľa § 517 ods. 2 Tr. por. a § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. vo výkone tohto trestu bude pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Rozsudok ohľadne tejto otázky je už teda právoplatný a súčasná sťažnosť bola podaná proti uzneseniu tohto krajského súdu o určení spoločného spôsobu výkonu postupne uložených trestov. Krajský súd bol teda príslušný na konanie o návrhu riaditeľa ÚVV a ÚVTOS Leopoldov na určenie spoločného spôsobu výkonu postupne uložených trestov odsúdenému N. Y..

Zo spisov je zrejmé, že krajskému súdu bol tento návrh riaditeľa z 18. februára 2016 doručený 19. septembra 2016 k sp. zn. 2 Ntc 5/2016.

Okrem spisov mal krajský súd k dispozícii nariadenia výkonu trestov, aktuálne odpisy z registra trestov, aktuálne skrátené výpisy klienta o výkone jednotlivých trestov odňatia slobody, hlásenia zmien ohľadne výkonov trestov odňatia slobody postupne uložených odsúdenému a žiadosti odsúdeného o preradenie z prísnejšieho spôsobu výkonu trestu do miernejšieho stupňa stráženia z 24. júla a 18. októbra 2016. K podaniam odsúdeného týkajúce sa priesťahov v konaní, podmieneného prepustenia, obnovy konania a dovolania najvyšší súd v tomto konaní neprihliadal, lebo nebol kompetentný o nich rozhodovať, resp. pokiaľ ide o priesťahy, o nich už bolo rozhodnuté tak, ako bude na to poukázané nižšie.

Na neverejnom zasadnutí 25. októbra 2016 mal krajský súd dostatok podkladov na určenie spoločného spôsobu výkonu postupne uložených trestov odňatia slobody odsúdenému N. Y.. Tieto sú presne špecifikované v napadnutom uznesení a majú oporu v dôkazoch založených v spisoch. Krajský súd o tomto návrhu rozhodol v zákonom požadovanej lehote. Ani pri určení spoločného spôsobu výkonu postupne uložených trestov odňatia slobody nedošlo k sprísneniu spôsobu výkonu trestu, lebo tieto tresty bude vykonávať v ústave so stredným stupňom strázenia, teda takým spôsobom ako bolo rozhodnuté uznaným rozsudkom cudzieho štátu.

V zmysle § 407 ods. 3 Tr. por. ak je pri postupne uložených trestoch odňatia slobody ustanovený rôzny spôsob výkonu trestu, určí spoločný spôsob výkonu postupne uložených trestov súd, v ktorého obvode sa trest odňatia slobody vykonáva. Podľa odseku 4 tohto ustanovenia návrh na rozhodnutie súdu podľa odseku 3 je povinný podať riaditeľ ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom odsúdený vykonáva trest odňatia slobody, bezodkladne po tom, čo sa o postupne uložených trestoch odňatia slobody s rôznym spôsobom ich výkonu dozvie. O návrhu rozhodne súd najneskôr do 60 dní od jeho doručenia.

Uvedené ustanovenie nedáva odsúdenému, prípadne jeho obhajcovi právo zúčastniť sa neverejného zasadnutia a ani rozhodujúcemu súdu nenariaďuje odsúdeného pred rozhodnutím vypočuť. V tomto smere sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Pokiaľ ide o prietahy vytykané odsúdeným, na tie v dostatočnom rozsahu reagoval Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení zo 17. januára 2017, sp. zn. 3 Urto 4/2016.

Sťažnosťou odsúdený poukazuje aj na porušenie § 7 ods. 1, ods. 3, ods. 4, § 13 ods. 1, § 15, § 17 a § 21 ods. 1, ods. 2, ods. 3 zákona č. 549/2011 Z.z. k čomu najvyšší súd uvádza, že ide o ustanovenia týkajúce sa uznávacieho konania, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, preto sťažnostnému súdu neprislúcha sa týmito otázkami už zaoberať.

Uvedené preukazuje, že zákonný senát krajského súdu rozhodol a v odôvodňujúcej časti napadnutého uznesenia v dostatočnom rozsahu poukázal na relevantné skutočnosti vyplývajúce z dôkazov založených v spise. Z týchto dôkazov je nepochybné, že odsúdenému boli postupne uložené tresty odňatia slobody, z ktorých zvyšok trestu odňatia slobody v trvaní 1 mesiac a 23 dní má vykonať v ústave s minimálnym stupňom strázenia a trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov a 6 mesiacov vykonáva v ústave so stredným stupňom strázenia. Ide o právoplatné výroky o spôsobe výkonu týchto trestov a najvyšší súd v sťažnostnom konaní nebol oprávnený ich preskúmať z hľadiska zákonnosti. Najvyšší súd na základe sťažnosti odsúdeného posudzoval, či postup krajského súdu pred vyhlásením napadnutého uznesenia bol zákonný a či rozhodnutie - výrok o určení spoločného spôsobu výkonu týchto postupne uložených trestov je v súlade so zákonom.

Na základe vyjadreného najvyšší súd dospel k záveru, že postup a rozhodnutie krajského súdu bol súladný s príslušnými účinnými a platnými ustanoveniami Trestného poriadku.

Najvyšší súd preto sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.